

Op zoek naar de pure emotie in een voetbalstadion

INTERVIEW
TOM BODDE

- Tom Bodde schrijft tweede boek over reis langs Europese voetbalstadions
- 'Groundhopper' bezocht in vijftien jaar zo'n 300 stadions

Door Chantal Bakker

Slochteren FC Groningen zit in zijn hart. Maar toen zijn club twintig jaar geleden een flink pak rammel kreeg van Vitesse, ontdekte Tom Bodde (38) uit Slochteren dat die liefde niet onvoorwaardelijk is. "Het Vitessestadion ontplofte. De sfeer in het uitvak was ijzig, maar ik werd warm van binnen, ondanks het verlies."

Bodde werd bevangen door het virus dat groundhoppen heet: hij wilde meer stadions zien, meer passievolle supporters ontmoeten. Binnenkort verschijnt een tweede boek over zijn reis langs de Europese voetbalstadions. Bodde: "Als je 5000 supporters in Hongarije de Hitlergroet ziet brengen en in München tienduizenden Bayernfans *Tulpen aus Amsterdam* hoort zingen, is een nieuw boek geboren."

Bodde bezocht in vijftien jaar zo'n 300 stadions. Doorgaans in zijn eentje, 'dan is de beleving het grootste'. Zijn doel? Een dag deel uitmaken van de club, haar fanatieke fanschare en haar eeuwenoude tradities. Voor hij een wedstrijd bezoekt steekt hij zijn neus dan ook diep in de geschiedenisboeken. Zo leerde hij, voordat hij naar Londen afreisde, het clublied van West Ham United uit zijn hoofd. "Ik zong uit volle borst *Forever blowing bubbles* mee, terwijl om mij heen een bellenzee verscheen", zegt hij dromerig. "Kippenvel. Wat een ontroering. Dat is wat ik zoek."

De drang om zijn avonturen met anderen te delen, leidde in februari 2008 tot de publicatie van zijn eerste boek, *Confetti, bier en staanplaatsen*. Hierin beschrijft hij hoe hij bij Spartak Moskou meer militairen dan supporters telde en hoe hij meehuilde met 60.000 fans van Schalke 04, die toezagen hoe hun club in blessuretijd het

”
Als je
5000 fans
in
Hongarije
de Hitler-
groet ziet
brengen,
dan is een
nieuw
boek
geboren

kampioenschap miste. Er gingen 1500 exemplaren over de toonbank. In januari verscheen de tweede druk. Bodde: "Geweldig om je boek tijdens het EK van 2008 te midden van al dat Oranje in het warenhuis te zien liggen."

Het smaakte naar meer en Bodde besloot om daarbij gebruik te maken van zijn nieuwbakken schrijversstatus. Zo schreef hij een brief naar de Bosnische voetbalbond. Die nodigde hem uit op de eretribune, waar hij naast de president zat. "Bosnië won van België en bleef in de race voor het WK. Cameramannen vlogen juichend het veld op, de coach had alleen maar oog voor het publiek. Fantastisch!"

Het werd de aanleiding voor een tweede boek. Daarin neemt Bodde de lezer opnieuw mee naar de meest imponerende en meest vervallen stadions in Europa. Het verschil met het eerste boek is dat de verhalen dieper ingaan op de clubhistorie. "In het tweede boek is de verhouding tussen informatie en emotie meer in balans."

Maar als Bodde vertelt over zijn bezoek aan de Hongaarse

▲ Tom Bodde bewondert Dirk Kuijt: "Maar zo'n krabbel, wat moet ik daarmee?"
Foto: ANP/Koen van Weel

topclub Ferencváros, loopt hij over van emotie. Niet die van de fijnste soort. "Ik wist dat de club bekend stond om zijn antisemitisme, maar wat ik daar aantrof had ik nooit verwacht. Vlak voor de aftrap brachten 5000 supporters de Hitler-groet. Walgelijk. En dan die angstaanjagende agressie van de supporters bij de minste of geringste overtreding. De rillingen liepen over mijn rug. Toch dacht ik geen moment: 'Hier moet ik weg'. Want hoe misselijkmakend ook, dat heet ook sfeer en daar gaat het om. Niet om de clubkleur en zeker niet om de ster spelers."

Want Bodde doet niet aan heldenverering. Bewondering heeft hij wel, bijvoorbeeld voor Dirk Kuijt. Juist omdat die zich niet als een held gedraagt. "Ik heb hem ontmoet en hij neemt voor iedereen de tijd. Of ik een handtekening heb gevraagd? Welnee, ik kruip na een wedstrijd liever over de vloer van het stadion, om een tweede authentiek wedstrijdkaartje voor in mijn plakboek te bemachtigen dan dat ik

in de rij sta voor zo'n krabbel. Wat moet ik daarmee?"

Nee, Bodde hoeft geen miljoenenbenen te zien rennen om intens te kunnen genieten. Een beladen derby tussen twee Franse vierde divisieclubs kan hem doorgaans meer bekoren dan een wedstrijd in het kolossale voetbalpaleis van miljoenenclub Barcelona. Die waardering voor het kleine maakt dat zijn bijzondere hobby weliswaar een zware, maar geen onoverkomelijke aanslag vormt op zijn portemonnee. Bovendien bezoekt hij heel wat wedstrijden als hij op vakantie is met vrouw Linda en zoons Stefan (7) en Niels (4).

"Linda gunt me dat. Ze heeft geluk, want thuis kijk ik amper voetbal. Zo'n bal over het scherm zien rollen, dat is toch niks? Ik moet zelf op dat houten bankje zitten. Word pas warm van binnen als ik zelf kou moet lijden." In de zomervakantie ging Boddess oudste zoon voor het eerst mee naar wedstrijden. "Toen we terugkwamen, zag Linda twee dolgelukkige gezichten en daar geniet ze van. En als ik de volgende dag mijn plak-

boek bijwerk met wedstrijdverslagen uit lokale kranten, hoor ik haar ook niet."

Dat is maar goed ook, want verzadigd is Bodde na het bezoek aan 300 stadions nog niet. "Mijn grootste droom is om stadion La Bombonera van de Argentijnse voetbalclub Boca Juniors te bezoeken. Maar de verwezenlijking daarvan heeft geen haast." Hij heeft het eerder meegemaakt. Ooit stond een wedstrijd bezoeken van de Spaanse ploeg Athletic Bilbao uit Baskenland hoog op zijn verlanglijstje. Altijd was het uitverkocht. Op een dag stapte hij in de auto en reed hij naar het stadion: "Ik stond dagen in de rij en bemachtigde een kaartje. Maar na de wedstrijd was ik zo leeg. Mijn droom was gedroomd. Wat moest ik nu?"

Boca blijft voor Bodde daarom voorlopig een wens. Maar ooit, zo verzekert hij, wordt die werkelijkheid. En dan zal een nieuwe droom die gevreesde leegte ongetwijfeld weer vullen. Want: "Voetbal is mijn way of life en een groundhopper is nooit uitgedroomd."

▲ Tom Bodde: "Kippenvel. Ontroering. Dat is wat ik zoek."
Foto: Dennis F. Beek

▼ Ferencváros-spelers verlaten het veld. Foto: Archief/DvhN

▼ La Bombonera van de Boca Juniors. Foto: Archief DvhN

